

Arrest

nr. 283 133 van 13 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 september 2022 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat B. VRIJENS en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent geboren op 7 augustus 2000 in Enugu, Enugu State, Nigeria, en verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten.

U groeide op in uw ouderlijk huis in Enugu samen met uw grootmoeder, ouders en twee broers. Uw vader, een pastoor van de Fire ministries, reisde voor zijn werk naar het buitenland en verkreeg de Britse nationaliteit en woont in Gent.

Nadat u uw middelbaar had afgemaakt, ambieerde u een voetbalcarrière. U speelde recreatief en hielp ondertussen uw moeder in haar winkel van voedingswaren. Hoewel u geen lid bent van een politieke organisatie, steunt u het idee voor de vrijheid van Biafra. U kwam via sociale media te weten dat er protesten georganiseerd werden door Indigenous People of Biafra (IPOB) in Onitsha. U ging daar twee maal alleen naar toe. Tijdens het eerste protest, greep de politie en het leger in. Zij schoten op mensen en arresteerden deelnemers. U rende weg en keerde terug naar Enugu. Het tweede protest verliep gelijkaardig en ook daar kwam de politie en het leger tussen waardoor u diende weg te lopen. U nam ook nog deel aan de EndSARS protesten in 2020 in Enugu en ook hier schoot de politie op de menigte.

Uw vader kreeg te horen van een van zijn vrienden dat de overheid mensen oppakten en zij dienden aan te duiden wie er ook in de protesten meeliepen. Hij was bang dat u ook gearresteerd zou worden en wilde dat u het land verliet. Hij probeerde eerst een visum te regelen voor u en uw broers zodat jullie naar België zouden kunnen komen. Dit werd echter geweigerd. Ook had de universiteit die u voor ogen had, Universiteit van Gent, te hoge inschrijvingskosten. Een vriend van u die in Oekraïne woont, zei dat het studiegeld daar lager lag en u deelde deze informatie met uw vader.

Uw vader regelde uw reisdocumenten en financierde uw reis. Op 30 december 2021 vertrok u naar Oekraïne. Door de oorlog diende u echter te vluchten. U ging naar Polen en nam daar de Flixbus richting België. U kwam toe op Belgisch grondgebied op 14 maart 2022 en diende een verzoek om internationale bescherming in op 16 maart 2022.

Om uw asielrelaas te staven, legde u uw paspoort voor alsook uw verblijfskaart van Oekraïne.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaart uw land van herkomst te hebben verlaten omdat u deelnam aan Biafra protesten. U vreest bij terugkeergedood te worden omwille van uw deelname hieraan. Daarnaast vreest u eveneens Boko Haram, Fulani herders en de jaloezie van de Igbo gemeenschap (Notities persoonlijk onderhoud, dd. 28.06.2022 (hierna NPO), p.13, 24-25).

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat de door u aangehaalde vrees niet heeft weten te overtuigen.

*Ten eerste, geeft u aan dat u uw land van herkomst verliet omdat u meeliep met protesten voor de vrijheid van Biafra en uw vader bang was dat u opgesloten zou worden hiervoor (NPO, p.10). **Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud opvallend weinig afdoende en doorleefde antwoorden kan geven waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch onderuit wordt gehaald.** Gevraagd hoeveel keer u meeliep in die protesten, herhaalt u de vraag verbijsterd (NPO, p.14). Nadat de vraag bevestigd wordt, geeft u aan dat u tot tweemaal toe meeliep in de betogingen in Onitsha (NPO, p.14). Buiten dat de manifestaties georganiseerd werden door Indigenous People of Biafra (IPOB), kunt u echter zo goed als niets vertellen over deze protesten. U slaagt er bijvoorbeeld niet in om de demonstraties te situeren in de tijd. Zo geeft u zelfs aan dat u dat eerst had moeten opzoeken (NPO, p.14). Zelfs het jaartal kunt u zich niet herinneren van zowel de eerste als tweede keer dat u zou hebben deelgenomen aan de door u vernoemde manifestaties (NPO, p. 15). Gevraagd wanneer de protesten tijdens de dag plaatsvonden, geeft u louter algemeen aan tijdens de dag (NPO, p.16). Bovendien kan u niet aangeven hoeveel tijd er tussen de twee protesten was (NPO, p.17). Ook in de ruimte kan u de betogingen niet specifiek situeren. U geeft aan dat beide plaatsvonden in Onitsha, maar dat het een grote stad is en u daar niet woonde (NPO, p.15). Nochtans is het als demonstrant noodzakelijk om te weten waar de verzamelplaats plaats vindt of door welke straten de betoging zal lopen om zich zo te kunnen*

aansluiten. U verklaart verder dat u moest vluchten voor uw leven, maar ook hier blijft u opvallend op de oppervlakte. U weet niet hoe lang u reeds aan het betogen was alvorens de autoriteiten toekwamen (NPO, p.17). Gevraagd wanneer de politie toekwam, antwoordt u dat u niet zo maar kan zeggen wanneer ze aankwamen (NPO, p.16, 17). Ook op de vraag over hoeveel agenten er kwamen opdagen, kan u niet beantwoorden en antwoordt u naast de kwestie, namelijk dat ze met voertuigen kwamen (NPO, p.16, 17). U geeft aan dat u wegliep en zich schuilhield op een eigendom waar u enkele uren verbleef. Van wie dit eigendom was, of waar dit precies gelegen was in de stad, kunt u niet aangeven (NPO, p.16). Nochtans heeft u van deze plaats moeten wandelen naar de bus die u terug naar Enugu zou hebben gebracht. Dat u bijgevolg zelfs geen vaag idee heeft waar u was, is toch wel bijzonder. **Hoewel deze betogingen de spil vormen van uw problemen die u kende of zou kunnen kennen in Nigeria, kan u doorheen uw verklaringen op geen enkel moment concrete antwoorden geven, waardoor dit de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch aantast.**

Bovendien neemt u een toch wel opmerkelijke passieve houding aan voor iemand die een vrees zou hebben om gearresteerd te worden. Gevraagd naar de nasleep van het protest en hoeveel mensen er stierven of gewond raakten tijdens die protesten, geeft u aan dat het in het nieuws verschenen was, maar u het niet meer weet omdat u vertrok (NPO, p.16). Indien u werkelijk geëngageerd bent in de vrijheid van Biafra, is het toch opmerkelijk dat u niet meer geïnvesteerd heeft en geïnteresseerd bent in de nasleep van de protesten waarin u meeliep. Vervolgens geeft u aan dat uw vader een telefoontje van een vriend van hem zou hebben gekregen met de boodschap dat ze mensen arresteerden die meeliepen met de protesten en zij op hun beurt mensen aanduiden die ook meeliepen. Uw vader was bijgevolg bang dat ook u zou worden opgepakt (NPO, p.10). U kan echter niet zeggen wie precies die vriend was of wanneer die vriend uw vader opbelde (NPO, p.24-25). Dat u geen moeite deed om dit te achterhalen, hoewel dit toch de aanleiding was voor uw vertrek uit uw land van herkomst, is opnieuw opmerkelijk.

Dat u niet kan overtuigen dat u een gegronde vrees zou hebben, blijkt ook wanneer er u gevraagd wordt waarom u nog eens naar het tweede protest ging. U verklaart dat u dacht dat de politie niet opnieuw zou komen (NPO, p.17). Uw houding komt echter niet overeen met een persoon die een effectieve vrees zou hebben om vervolgd te worden. **Het is immers merkwaardig dat u na deze beweerde eerste negatieve ervaring in het kader van het eerste protest waaraan u zou hebben deelgenomen, zonder te veel na te denken nogmaals zou hebben deelgenomen aan een tweede gelijkaardige manifestatie.** Hoewel u er niet in slaagt de protesten te situeren in de tijd, zoals hierboven reeds is aangegeven, blijkt uit uw verklaringen dat deze voor de EndSARS betogingen van oktober 2020 hebben plaatsgevonden. Gevraagd of u nog problemen kende na uw twee Biafra protesten, geeft u namelijk aan dat u ook in Enugu meeliep met de EndSARS betogingen (NPO, p.18). Uit de informatie die het Commissariaat-Generaal beschikt, zou dat in oktober 2020 geweest zijn (zie administratief dossier). De stempel op uw paspoort toont echter aan dat u pas op 30 december 2021, en niet 2020 zoals u aangaf op uw persoonlijk onderhoud, vertrok uit Nigeria (zie administratief dossier). **Dat u meer dan een jaar wachtte om uw land van herkomst te verlaten, bovendien zonder problemen een paspoort en visum heeft kunnen aanvragen en het land op een legale manier heeft kunnen verlaten, toont niet enkel aan dat u het zelf niet noodzakelijk en urgent vond om uw land te verlaten omwille van de door u vermelde problemen, maar demonstreert bovendien ook dat u geen gezocht profiel was door de Nigeriaanse autoriteiten. Deze houding in combinatie met uw passieve houding, ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Uit het voorgaande kan bijgevolg afgeleid worden dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft uw beweerde deelnamen aan drie betogingen in uw land van herkomst. Over uw beweerde deelname aan de twee 'Biafra manifestaties' kan u zo goed als niets (concreet) vertellen: u kan deze niet in tijd en ruimte situeren, noch kan u iets zeggen over de context en nasleep ervan. Ook de vaststelling dat u meer dan een jaar zonder enige problemen in Nigeria kon verblijven ondermijnen in het geheel de door u aangehaalde persoonlijke vrees in het kader van de door u vermelde manifestaties en betogingen. U kon het land ook zonder enige problemen verlaten op het einde van 2021.

Vervolgens geeft u ook aan dat u vreest dood te gaan door hekserij aangezien Igbo's jaloers zouden zijn. U slaagt er echter niet in om overtuigend aan te tonen waarom u net dit zou vrezen. Uw antwoorden blijven ook hier weer extreem vaag en weinig afdoende. Gevraagd waarom ze precies jaloers zouden zijn op u, geeft u aan dat iedereen jaloers is. Er zijn altijd mensen die je haten (NPO, p.22). U geeft echter even later aan dat ze u zouden viseren omdat u naar het buitenland heeft gereisd (NPO, p.22). Geconfronteerd met de levensstijl van uw vader, die in het buitenland woont en geregeld Nigeria bezoekt, zoals op het moment van het persoonlijk onderhoud, verklaart u dat hij een pastoor is en dat hij

bidt waardoor hij geen slachtoffer kan worden van hekserij (NPO, p.22). Wanneer er echter gepolst wordt naar wie u dan precies zou haten, kan u geen antwoord geven en blijft u herhalen dat iedereen uw vijand is in Nigeria (NPO, p.22, 23). U kan deze door u aangehaalde vrees op geen enkele manier staven. Het zijn louter boude en hypothetische verklaringen van uwentwege. Gevraagd waarom u denkt dat u gedood zou worden, geeft u aan dat u soms nachtmerries heeft en mensen die dood gaan, denken niet aan doodgaan (NPO, p.22, 24). Tot slot is deze door u aangehaalde vrees louter hypothetisch en behoort tot de wereld van het **bijgeloof**. Immers eventuele risico's verbonden aan 'spiritualiteit' en 'hekserij/ geesten' kunnen niet objectief aangetoond worden, daar dit tot het **bijgeloof** behoort. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolgning ten gevolge van spiritualiteit' ongegrond is, daar dit tot het **bijgeloof** behoort en geen objectieve grond kent.

Hoewel u hiervan geen melding maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), maakt u melding van Boko Haram wanneer u gevraagd wordt wie u precies vreest in Nigeria (NPO, p. 13). Er dient echter gewezen te worden op de vaststelling dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u effectief een persoonlijke vrees heeft voor deze organisatie. **Een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is determinerend om als vluchteling te worden erkend.** Een loutere vermelding van een algemene situatie in het land van herkomst – in casu Nigeria – volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond en beoordeeld op het moment van de beslissing. Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel algemene situatie aanhaalt en deze op geen enkel moment kan weten te concretiseren en personaliseren. Bovendien, wanneer u vrijuit uw problemen en uw vrees uiteen kan zetten, maakt u hiervan geen enkele melding en spreekt u enkel over uw Biafra protesten en hekserij (NPO, p.14). Overigens blijkt u weinig concrete en overtuigende antwoorden te verschaffen wanneer er gepolst wordt naar uw algemene kennis van Boko Haram. Zo weet u niet wie de leider ervan is of wat het doel is van de organisatie (NPO, p.21). **Naast uw beperkte kennis, blijkt ook dat u op geen enkel moment de vrees die u koestert jegens Boko Haram te kunnen concretiseren noch persoonlijk te maken – met name waarom net u slachtoffer zou worden van deze daden.** Wanneer gevraagd wordt waarom u Boko Haram vreest, geeft u aan dat u niet kan reizen via land in het noorden (NPO, p.21). Gevraagd of u ooit gevisieerd bent door de organisatie, antwoordt u overigens negatief (NPO, p.21). **Het is met andere woorden duidelijk dat u enkel en alleen verwijst naar een algemene situatie in uw land van herkomst zonder zelf persoonlijk ooit in aanraking te zijn gekomen met deze door u vernoemde problematieken en u bijgevolg geen persoonlijke en gegronde vrees kan aantonen.**

Daarnaast verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u vreest slachtoffer te worden van het geweld door de Fulani herders. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (voornamelijk Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precaire situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit dat ze boerderijen en het land overnemen is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging te concretiseren en/of te individualiseren. Gevraagd of u ooit problemen heeft gehad met of ooit gevisieerd bent geweest door Fulani herders, antwoordt u negatief (NPO, p.21). Ook hier verwijst u bijgevolg louter naar algemene problemen of fenomenen in uw land van herkomst zonder deze op uw persoon te kunnen betrekken. U blijft telkens steken in algemene en boude verwijzingen.

Tot slot dient er ook worden gewezen dat er op de verzoeker de verplichting rust om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht, kan er opgemerkt worden dat uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (NPO, p.2). Zo weigerde u herhaaldelijk op vragen te antwoorden en diende de protection officer u tijdens het gehoor u nogmaals te herinneren aan uw medewerkingsplicht omdat u telkens opzettelijk weigerde de vraag te beantwoorden (NPO, p.17). Wanneer er naar het tweede protest gevraagd wordt, geeft u aan dat dit hetzelfde was als op het eerste protest. U wordt aangemaand om dit uit te leggen, maar u beantwoordt hierop zoals ik al eerder zei (NPO, p.17). Nadat u nogmaals gewezen wordt op uw medewerkingsplicht, antwoordt u bijzonder vaag, en verklaart u dat het was protesteerden voor vrijheid en ze grepen in (NPO, p.17). Ook later in het persoonlijk onderhoud, blijkt u geen notie te geven aan uw plicht tot medewerking. Zo antwoordt u dat u de vraag reeds beantwoord had op het moment u meer informatie wordt gevraagd over wie u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst. Nadat de vraag herhaald wordt, beantwoordt u de vraag met ik vrees alles (NPO, p.23). Ook wanneer u gevraagd wordt waarom u denkt dat u gedood zal worden bij terugkomst in uw land van herkomst, antwoordt u opnieuw dat u die vraag reeds hebt beantwoord. **Het is dan ook overduidelijk dat u geen belang lijkt te hechten aan uw medewerkingsplicht tijdens het gehoor.**

Uit bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg besloten worden dat u uw aanwezigheid op de Biafra protesten en daaruit vloeiend ook uw vrees bij terugkeer niet heeft weten te overtuigen. Zo kan u op geen enkel moment doorleefde details geven die uw aanwezigheid op de door u vernoemde protesten zouden bevestigen. Uw passieve houding alsook het gebrek aan urgentie tonen bovendien ook aan dat uzelf uw vrees als onvoldoende zwaarwichtig zou hebben ervaren (indien er al geloof aan zou kunnen worden gehecht – quod non) en halen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees helemaal onderuit. Ook kan u uw vrees voor jaloerse Igbo's niet concreet of hard maken waardoor ook hier weinig geloof aan gehecht kan worden. U haalde verder Boko Haram en Fulani herders aan als personen of fenomenen die u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, maar haalde enkel de algemene situatie aan en slaagde er niet in om deze vrees persoonlijk te maken. Tot slot toonde u zich tijdens uw persoonlijk onderhoud bijzonder weigerachtig om mee te werken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veelhoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer

te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Enugu actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Enugu aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de volgende schending aan: "van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur en de algemene rechtsbeginselen, meer bepaald de hoorplicht, motiveringszorgvuldigheidsverplichting." Volgens verzoeker is er ook sprake van een manifeste beoordelingsfout.

Per aanvullende nota bezorgt verzoeker de Raad een "geboortebewijs", een "Declaration of Age", en foto's van gewelddadige onderdrukking van betogers.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven dient er te worden vastgesteld dat er u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden gegeven. Uit onderstaande vaststelling blijkt dat de door u aangehaalde vrees niet heeft weten te overtuigen.

*Ten eerste, geeft u aan dat u uw land van herkomst verliet omdat u meeliep met protesten voor de vrijheid van Biafra en uw vader bang was dat u opgesloten zou worden hiervoor (NPO, p.10). **Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw persoonlijk onderhoud opvallend weinig afdoende en doorleefde antwoorden kan geven waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch onderuit wordt***

gehaald. Gevraagd hoeveel keer u meeliep in die protesten, herhaalt u de vraag verbijsterd (NPO, p.14). Nadat de vraag bevestigd wordt, geeft u aan dat u tot tweemaal toe meeliep in de betogingen in Ontisha (NPO, p.14). Buiten dat de manifestaties georganiseerd werden door Indigenous People of Biafra (IPOB), kunt u echter zo goed als niets vertellen over deze protesten. U slaagt er bijvoorbeeld niet in om de demonstraties te situeren in de tijd. Zo geeft u zelfs aan dat u dat eerst had moeten opzoeken (NPO, p.14). Zelfs het jaartal kunt u zich niet herinneren van zowel de eerste als tweede keer dat u zou hebben deelgenomen aan de door u vernoemde manifestaties (NPO, p. 15). Gevraagd wanneer de protesten tijdens de dag plaatsvonden, geeft u louter algemeen aan tijdens de dag (NPO, p.16). Bovendien kan u niet aangeven hoeveel tijd er tussen de twee protesten was (NPO, p.17). Ook in de ruimte kan u de betogingen niet specifiek situeren. U geeft aan dat beide plaatsvonden in Onitsha, maar dat het een grote stad is en u daar niet woonde (NPO, p.15). Nochtans is het als demonstrant noodzakelijk om te weten waar de verzamelplaats plaats vindt of door welke straten de betoging zal lopen om zich zo te kunnen aansluiten. U verklaart verder dat u moest vluchten voor uw leven, maar ook hier blijft u opvallend op de oppervlakte. U weet niet hoe lang u reeds aan het betogen was alvorens de autoriteiten toekwamen (NPO, p.17). Gevraagd wanneer de politie toekwam, antwoordt u dat u niet zo maar kan zeggen wanneer ze aankwamen (NPO, p.16, 17). Ook op de vraag over hoeveel agenten er kwamen opdagen, kan u niet beantwoorden en antwoordt u naast de kwestie, namelijk dat ze met voertuigen kwamen (NPO, p.16, 17). U geeft aan dat u wegliep en zich schuilhield op een eigendom waar u enkele uren verbleef. Van wie dit eigendom was, of waar dit precies gelegen was in de stad, kunt u niet aangeven (NPO, p.16). Nochtans heeft u van deze plaats moeten wandelen naar de bus die u terug naar Enugu zou hebben gebracht. Dat u bijgevolg zelfs geen vaag idee heeft waar u was, is toch wel bijzonder. **Hoewel deze betogingen de spil vormen van uw problemen die u kende of zou kunnen kennen in Nigeria, kan u doorheen uw verklaringen op geen enkel moment concrete antwoorden geven, waardoor dit de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch aantast.**

Bovendien neemt u een toch wel opmerkelijke passieve houding aan voor iemand die een vrees zou hebben om gearresteerd te worden. Gevraagd naar de nasleep van het protest en hoeveel mensen er stierven of gewond raakten tijdens die protesten, geeft u aan dat het in het nieuws verschenen was, maar u het niet meer weet omdat u vertrok (NPO, p.16). Indien u werkelijk geëngageerd bent in de vrijheid van Biafra, is het toch opmerkelijk dat u niet meer geïnvesteerd heeft en geïnteresseerd bent in de nasleep van de protesten waarin u meeliep. Vervolgens geeft u aan dat uw vader een telefoontje van een vriend van hem zou hebben gekregen met de boodschap dat ze mensen arresteerden die meeliepen met de protesten en zij op hun beurt mensen aanduiden die ook meeliepen. Uw vader was bijgevolg bang dat ook u zou worden opgepakt (NPO, p.10). U kan echter niet zeggen wie precies die vriend was of wanneer die vriend uw vader opbelde (NPO, p.24-25). Dat u geen moeite deed om dit te achterhalen, hoewel dit toch de aanleiding was voor uw vertrek uit uw land van herkomst, is opnieuw opmerkelijk.

Dat u niet kan overtuigen dat u een gegronde vrees zou hebben, blijkt ook wanneer er u gevraagd wordt waarom u nog eens naar het tweede protest ging. U verklaart dat u dacht dat de politie niet opnieuw zou komen (NPO, p.17). Uw houding komt echter niet overeen met een persoon die een effectieve vrees zou hebben om vervolgd te worden. **Het is immers merkwaardig dat u na deze beweerde eerste negatieve ervaring in het kader van het eerste protest waaraan u zou hebben deelgenomen, zonder te veel na te denken nogmaals zou hebben deelgenomen aan een tweede gelijkaardige manifestatie.** Hoewel u er niet in slaagt de protesten te situeren in de tijd, zoals hierboven reeds is aangegeven, blijkt uit uw verklaringen dat deze voor de EndSARS betogingen van oktober 2020 hebben plaatsgevonden. Gevraagd of u nog problemen kende na uw twee Biafra protesten, geeft u namelijk aan dat u ook in Enugu meeliep met de EndSARS betogingen (NPO, p.18). Uit de informatie die het Commissariaat-Generaal beschikt, zou dat in oktober 2020 geweest zijn (zie administratief dossier). De stempel op uw paspoort toont echter aan dat u pas op 30 december 2021, en niet 2020 zoals u aangaf op uw persoonlijk onderhoud, vertrok uit Nigeria (zie administratief dossier). **Dat u meer dan een jaar wachtte om uw land van herkomst te verlaten, bovendien zonder problemen een paspoort en visum heeft kunnen aanvragen en het land op een legale manier heeft kunnen verlaten, toont niet enkel aan dat u het zelf niet noodzakelijk en urgent vond om uw land te verlaten omwille van de door u vermelde problemen, maar demonstreert bovendien ook dat u geen gezocht profiel was door de Nigeriaanse autoriteiten. Deze houding in combinatie met uw passieve houding, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Uit het voorgaande kan bijgevolg afgeleid worden dat u hoegenaamd niet weet te overtuigen wat betreft uw beweerde deelnamen aan drie betogingen in uw land van herkomst. Over uw beweerde deelname aan de twee 'Biafra manifestaties' kan u zo goed als niets (concreet) vertellen: u kan deze niet in tijd en ruimte situeren, noch kan u iets zeggen over de context en nasleep ervan. Ook

de vaststelling dat u meer dan een jaar zonder enige problemen in Nigeria kon verblijven ondermijnen in het geheel de door u aangehaalde persoonlijke vrees in het kader van de door u vermelde manifestaties en betogingen. U kon het land ook zonder enige problemen verlaten op het einde van 2021.

Vervolgens geeft u ook aan dat u vreest dood te gaan door hekserij aangezien Igbo's jaloers zouden zijn. U slaagt er echter niet in om overtuigend aan te tonen waarom u net dit zou vrezen. Uw antwoorden blijven ook hier weer extreem vaag en weinig afdoende. Gevraagd waarom ze precies jaloers zouden zijn op u, geeft u aan dat iedereen jaloers is. Er zijn altijd mensen die je haten (NPO, p.22). U geeft echter even later aan dat ze u zouden viseren omdat u naar het buitenland heeft gereisd (NPO, p.22). Geconfronteerd met de levensstijl van uw vader, die in het buitenland woont en geregeld Nigeria bezoekt, zoals op het moment van het persoonlijk onderhoud, verklaart u dat hij een pastoor is en dat hij bidt waardoor hij geen slachtoffer kan worden van hekserij (NPO, p.22). Wanneer er echter gepolst wordt naar wie u dan precies zou haten, kan u geen antwoord geven en blijft u herhalen dat iedereen uw vijand is in Nigeria (NPO, p.22, 23). U kan deze door u aangehaalde vrees op geen enkele manier staven. Het zijn louter boude en hypothetische verklaringen van uwentwege. Gevraagd waarom u denkt dat u gedood zou worden, geeft u aan dat u soms nachtmerries heeft en mensen die dood gaan, denken niet aan doodgaan (NPO, p.22, 24). Tot slot is deze door u aangehaalde vrees louter hypothetisch en behoort tot de wereld van het **bijgeloof**. Immers eventuele risico's verbonden aan 'spiritualiteit' en 'hekserij/ geesten' kunnen niet objectief aangetoond worden, daar dit tot het **bijgeloof** behoort. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat de vrees voor 'vervolgning ten gevolge van spiritualiteit' ongegrond is, daar dit tot het **bijgeloof** behoort en geen objectieve grond kent.

Hoewel u hiervan geen melding maakte bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), maakt u melding van Boko Haram wanneer u gevraagd wordt wie u precies vreest in Nigeria (NPO, p. 13). Er dient echter gewezen te worden op de vaststelling dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u effectief een persoonlijke vrees heeft voor deze organisatie. **Een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging is determinerend om als vluchteling te worden erkend.** Een loutere vermelding van een algemene situatie in het land van herkomst – in casu Nigeria – volstaat niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming. De vervolging dient namelijk in concreto te worden aangetoond en beoordeeld op het moment van de beslissing. Uit uw verklaringen blijkt dat u enkel algemene situatie aanhaalt en deze op geen enkel moment kan weten te concretiseren en personaliseren. Bovendien, wanneer u vrijuit uw problemen en uw vrees uiteen kan zetten, maakt u hiervan geen enkele melding en spreekt u enkel over uw Biafra protesten en hekserij (NPO, p.14). Overigens blijkt u weinig concrete en overtuigende antwoorden te verschaffen wanneer er gepolst wordt naar uw algemene kennis van Boko Haram. Zo weet u niet wie de leider ervan is of wat het doel is van de organisatie (NPO, p.21). **Naast uw beperkte kennis, blijkt ook dat u op geen enkel moment de vrees die u koestert jegens Boko Haram te kunnen concretiseren noch persoonlijk te maken – met name waarom net u slachtoffer zou worden van deze daden.** Wanneer gevraagd wordt waarom u Boko Haram vreest, geeft u aan dat u niet kan reizen via land in het noorden (NPO, p.21). Gevraagd of u ooit gevisieerd bent door de organisatie, antwoordt u overigens negatief (NPO, p.21). **Het is met andere woorden duidelijk dat u enkel en alleen verwijst naar een algemene situatie in uw land van herkomst zonder zelf persoonlijk ooit in aanraking te zijn gekomen met deze door u vernoemde problematieken en u bijgevolg geen persoonlijke en gegronde vrees kan aantonen.**

Daarnaast verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud dat u vreest slachtoffer te worden van het geweld door de Fulani herders. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) beschikt (COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire liée aux conflits agropastoraux, dd. mei 2017, zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat er in bepaalde regio's in Nigeria, meer bepaald in de zeer uitgestrekte geografische zone Middle Belt zich sinds een twintigtal jaar inderdaad conflicten voordoen tussen nomadische veehouders (voornamelijk Fulani herders) en sedentaire landbouwers, waarbij het aantal van deze conflicten de laatste jaren echter is gestegen. Ook de mate van geweld, onder andere gebaseerd op religieuze en etnische verschillen, en het aantal slachtpartijen zijn nieuwe factoren in deze conflicten. De ernst, omvang en impact van deze conflicten zijn echter regionaal verschillend en treffen niet alle inwoners van de Middle Belt in gelijke mate. Zo vallen de (dodelijke) slachtoffers van het geweld door de veehouders voornamelijk langs de zijde van de aangevallen sedentaire landbouwers. Daarnaast blijkt uit de informatie dat niet alle staten en Local Government Areas (LGA's) van de regio Middle Belt in gelijke mate getroffen worden door dit geweld. Het CGVS is zich dan ook bewust van de precaire situatie die deze conflicten kunnen teweeg brengen, maar benadrukt dat elke asielaanvraag individueel beoordeeld dient te worden. Het loutere feit dat ze boerderijen en het land overnemen is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning

van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Een verwijzing naar de algemene situatie ten gevolge van agropastorale conflicten volstaat dan ook niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

Er dient na uw gehoor bij het CGVS echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent deze vrees voor vervolging te concretiseren en/of te individualiseren. Gevraagd of u ooit problemen heeft gehad met of ooit geïdoleerd bent geweest door Fulani herders, antwoordt u negatief (NPO, p.21). Ook hier verwijst u bijgevolg louter naar algemene problemen of fenomenen in uw land van herkomst zonder deze op uw persoon te kunnen betrekken. U blijft telkens steken in algemene en boude verwijzingen.

Tot slot dient er ook worden gewezen dat er op de verzoeker de verplichting rust om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-Generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Niettegenstaande dat u bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht, kan er opgemerkt worden dat uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (NPO, p.2). Zo weigerde u herhaaldelijk op vragen te antwoorden en diende de protection officer u tijdens het gehoor u nogmaals te herinneren aan uw medewerkingsplicht omdat u telkens opzettelijk weigerde de vraag te beantwoorden (NPO, p.17). Wanneer er naar het tweede protest gevraagd wordt, geeft u aan dat dit hetzelfde was als op het eerste protest. U wordt aangemaand om dit uit te leggen, maar u beantwoordt hierop zoals ik al eerder zei (NPO, p.17). Nadat u nogmaals gewezen wordt op uw medewerkingsplicht, antwoordt u bijzonder vaag, en verklaart u dat het was protesteerden voor vrijheid en ze grepen in (NPO, p.17). Ook later in het persoonlijk onderhoud, blijkt u geen notie te geven aan uw plicht tot medewerking. Zo antwoordt u dat u de vraag reeds beantwoord had op het moment u meer informatie wordt gevraagd over wie u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst. Nadat de vraag herhaald wordt, beantwoordt u de vraag met ik vrees alles (NPO, p.23). Ook wanneer u gevraagd wordt waarom u denkt dat u gedood zal worden bij terugkomst in uw land van herkomst, antwoordt u opnieuw dat u die vraag reeds hebt beantwoord. **Het is dan ook overduidelijk dat u geen belang lijkt te hechten aan uw medewerkingsplicht tijdens het gehoor.**

Uit bovenstaande vaststellingen kan bijgevolg besloten worden dat u uw aanwezigheid op de Biafra protesten en daaruit vloeiend ook uw vrees bij terugkeer niet heeft weten te overtuigen. Zo kan u op geen enkel moment doorleefde details geven die uw aanwezigheid op de door u vernoemde protesten zouden bevestigen. Uw passieve houding alsook het gebrek aan urgentie tonen bovendien ook aan dat uzelf uw vrees als onvoldoende zwaarwichtig zou hebben ervaren (indien er al geloof aan zou kunnen worden gehecht – quod non) en halen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vrees helemaal onderuit. Ook kan u uw vrees voor jaloerse Igbo's niet concreet of hard maken waardoor ook hier weinig geloof aan gehecht kan worden. U haalde verder Boko Haram en Fulani herders aan als personen of fenomenen die u vreest bij terugkeer naar uw land van herkomst, maar haalde enkel de algemene situatie aan en slaagde er niet in om deze vrees persoonlijk te maken. Tot slot toonde u zich tijdens uw persoonlijk onderhoud bijzonder weigerachtig om mee te werken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten

waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Enugu actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Enugu aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen enkele ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn relaas en de redenen waarom hij aanvoert een gegronde vrees vervolging te hebben en/of een reëel risico op ernstige schade te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft. Zonder in detail in te gaan op de motieven van de bestreden beslissing, dient de Raad na lezing van het verzoekschrift immers vast te stellen dat verzoeker niet aantoont dat de motivering in de bestreden beslissing, waarin zijn verklaringen ongeloofwaardig worden geacht, onredelijk of ontoereikend zou zijn. Verzoeker komt in wezen immers niet verder dan het louter volharden in en herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Met het verweer dat verzoeker vervolging riskeert zonder dat hij hierbij een beroep zal kunnen doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten, plaatst verzoeker de concrete vaststellingen waaruit afdoende blijkt dat er in zijn hoofd geen gegronde vrees voor vervolging kan worden aangemerkt noch een reëel risico op ernstige schade kan worden afgeleid, dan ook geheel niet in een ander daglicht.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn angst, stelt de Raad vast dat verzoeker niet nader toelicht op welke wijze zijn "angst" hem zou verhinderd hebben om concrete en eenduidige verklaringen af te leggen. Verzoeker brengt overigens geen enkel stuk bij waaruit zou blijken dat hij omwille van enige angst verhinderd of niet in staat zou zijn verklaringen af te leggen en de redenen waarvoor hij om internationale bescherming vraagt uit de doeken te doen.

Ook het louter verwijzen naar zijn afkomst uit Nigeria met de stelling dat daar een burgeroorlog dreigt, dat er op verschillende plaatsen conflicten van diverse aard plaatsvinden, dat er een enorme onveiligheid heerst en het land wordt geconfronteerd met vele gewelddaden volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

Wat betreft het door verzoeker bijgebrachte “geboortebewijs” en de “Declaration of Age”, wordt opgemerkt dat deze stukken geen bepalingen bevatten die voorgaande elementen in een ander daglicht kunnen plaatsen. Verzoekers afkomst en leeftijd wordt niet betwist. Wat betreft de voorgelegde foto’s waaruit volgens verzoeker de gewelddadige onderdrukking van betogers moet blijken, stelt de Raad vast dat de neergelegde foto’s fotokopieën zijn die eenvoudigweg kunnen worden gefabriceerd of gemanipuleerd en slechts een momentopname bevatten, simpelweg in scène kunnen worden gezet en zij aldus geenszins enige garantie vormen voor de plaats, het ogenblik en de omstandigheden waarop en waarin deze zijn genomen. Verzoeker toont ook niet aan dat hij zelf zichtbaar is op deze foto’s. Dergelijke foto’s vormen dan ook geen valabele indicatie of bewijs voor de ernst en de oprechtheid van het politieke engagement van verzoeker, noch zijn zij bij machte afbreuk te doen aan bovenstaande concrete vaststellingen waaruit afdoende blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering te hebben deelgenomen aan verschillende protesten en hiervoor nood te hebben aan internationale bescherming.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Enugu geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de vernoemde deelstaat aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Uit het door verzoeker bijgebrachte persbericht kan geenszins blijken dat het (crimineel) geweld waarvan sprake beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoont.

2.5. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF